

ประกาศกรมการขนส่งทางบก

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขนถ่าย การจัดวาง การผูกมัด การติดตัง และการบรรทุก
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่กฎกระทรวงความปลอดภัยในการขนส่งวัตถุอันตรายทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งด้วยรถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของที่นำไปใช้ในการขนส่งวัตถุอันตราย ต้องตรวจสอบความถูกต้องของการขนถ่าย การจัดวาง การผูกมัด การติดตัง และการบรรทุก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด เพื่อให้การขนส่งวัตถุอันตราย ทางถนนของผู้ประกอบการขนส่งทั้งในประเทศและระหว่างประเทศเป็นไปด้วยความปลอดภัย และเป็นไปตามความตกลงระหว่างประเทศด้านการขนส่งสินค้าอันตรายที่ประเทศไทยเป็นภาคี ได้แก่ กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน (ASEAN Framework Agreement on the Facilitation of Goods in Transit) กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามแดน (ASEAN Framework Agreement on the Facilitation of Inter-State Transport) และความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS Cross-Border Transport Agreement) ซึ่งสอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยการขนส่งสินค้าอันตราย ระหว่างประเทศทางถนนของคณะกรรมการการเศรษฐกิจยุโรปแห่งสหประชาชาติ (European Agreement Concerning the International Carriage of Dangerous Goods by Road (ADR)) อาศัยอำนาจ ตามความในข้อ ๓ (๗) ของกฎกระทรวงความปลอดภัยในการขนส่งวัตถุอันตรายทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมการขนส่งทางบกออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทย” หมายถึง ข้อกำหนดตามความ ตกลงว่าด้วยการขนส่งสินค้าอันตรายระหว่างประเทศทางถนนของคณะกรรมการการเศรษฐกิจยุโรปแห่ง สหประชาชาติ (European Agreement Concerning the International Carriage of Dangerous Goods by Road (ADR)) ฉบับปี ค.ศ. ๒๐๑๑

“ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง” หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง ประเภทการขนส่งไม่ประจำทางหรือการขนส่งส่วนบุคคล ด้วยรถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของที่นำไปใช้ ในการขนส่งวัตถุอันตราย ทั้งการขนส่งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

“หน่วยขนส่ง” (Transport Unit) หมายถึง รถบรรทุกหนึ่งคัน หรือรถลากจูงและรถพ่วง หรือรถกึ่งพ่วงที่ต่อพ่วงกัน

“วัตถุอันตราย” หมายถึง วัตถุอันตรายตามประเภทที่กำหนดไว้ในประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดประเภทหรือชนิดและลักษณะการบรรทุกวัตถุอันตรายที่ผู้ขับรถต้องได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถ ชนิดที่ ๔

“กลุ่มการบรรจุ” (Packing Group) หมายถึง ระดับความเป็นอันตรายของวัตถุอันตรายบางประเภท แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ดังต่อไปนี้

- (๑) กลุ่มการบรรจุที่ I หมายถึง วัตถุอันตรายที่มีความเป็นอันตรายสูง
- (๒) กลุ่มการบรรจุที่ II หมายถึง วัตถุอันตรายที่มีความเป็นอันตรายปานกลาง
- (๓) กลุ่มการบรรจุที่ III หมายถึง วัตถุอันตรายที่มีความเป็นอันตรายต่ำ

“ภาชนะบรรจุ” หมายถึง ภาชนะที่มีลักษณะปิดและทำหน้าที่กักเก็บวัตถุอันตรายอย่างปลอดภัย ทั้งนี้ รูปแบบของภาชนะบรรจุเป็นไปตามลักษณะและสถานะของวัตถุอันตรายที่ทำการบรรจุ เช่น

(๑) “หีบห่อ” (Package) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่มีการบรรจุเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งรวมถึงบรรจุภัณฑ์บรรจุภัณฑ์โอปิสหรือบรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่ และสินค้าที่บรรจุอยู่ภายในซึ่งพร้อมนำส่ง โดยให้หมายความรวมถึงภาชนะบรรจุก๊าซและสิ่งของที่มีขนาด มวลหรือลักษณะ ซึ่งสามารถขนส่งโดยไม่ต้องมีการบรรจุหีบห่อหรือขนส่งโดยวางไว้บนแคร่ ในลังโปร่งหรือในอุปกรณ์ที่ใช้ในการขนถ่ายอื่น ๆ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการขนส่งวัสดุแก๊สมันตรังสี วัตถุอันตรายที่ทำการขนส่งแบบเทกองหรือในแท็งก์

(๒) “บรรจุภัณฑ์” (Packaging) หมายถึง ภาชนะบรรจุหนึ่งชิ้นหรือหลายชิ้น รวมถึงส่วนประกอบหรือวัสดุที่จำเป็นสำหรับทำหน้าที่กักเก็บวัตถุอันตราย และทำหน้าที่ด้านความปลอดภัย

(๓) “บรรจุภัณฑ์โอปิส” (Intermediate Bulk Container : IBC) หมายถึง บรรจุภัณฑ์ที่ยกและเคลื่อนย้ายได้ มีลักษณะคงรูปหรือยืดหยุ่น มีความจุขึ้นอยู่กับกลุ่มการบรรจุและสถานะของวัตถุอันตราย ผ่านการออกแบบให้ขนถ่ายได้ด้วยอุปกรณ์ทางกล ผ่านการทดสอบความทนทานต่อความเค้นที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายและการขนส่งตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนน

(๔) “บรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่” (Large Packaging) หมายถึง บรรจุภัณฑ์ที่ประกอบด้วยบรรจุภัณฑ์ภายนอก ซึ่งมีสิ่งของหรือบรรจุภัณฑ์ภายในบรรจุอยู่ ผ่านการออกแบบให้ยกหรือเคลื่อนย้ายได้ด้วยอุปกรณ์ทางกล และมีน้ำหนักสุทธิมากกว่า ๔๐๐ กิโลกรัม หรือมีความจุมากกว่า ๔๕๐ ลิตร แต่มีปริมาตรไม่เกินกว่า ๓ ลูกบาศก์เมตร

(๕) “ภาชนะบรรจุขนาดใหญ่” (Large Container) หมายถึง ภาชนะบรรจุที่มีพื้นที่ซึ่งเมื่อวัดจากมุมนอกด้านล่างทั้งสี่มุมแล้วมีพื้นที่อย่างน้อย ๑๔ ตารางเมตร หรืออย่างน้อย ๗ ตารางเมตร หากเชื่อมต่อกับมุมนอกด้านบนทั้งสี่มุมสำหรับการยกหรือเคลื่อนย้าย ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยตู้คอนเทนเนอร์ที่ปลอดภัย ค.ศ. ๑๙๗๒ (International Convention for Safe Containers : CSC, ๑๙๗๒)

(๖) “ภาชนะบรรจุแบบเทกอง” (Bulk Container) หมายถึง ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายที่เป็นของแข็ง เป็นผงหรือเป็นเม็ด (อาจมีการบุหรือมีวัสดุเคลือบเพื่อป้องกันวัตถุอันตรายสัมผัสพื้นที่บรรจุ) โดยที่วัตถุอันตรายสัมผัสกับพื้นที่บรรจุโดยตรง ทั้งนี้ บรรจุภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์โอปิส บรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่ และแท็งก์ ไม่ถือเป็นภาชนะบรรจุแบบเทกอง

(๗) “แท็งก์” (Tank) หมายถึง ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายที่ติดตั้งอุปกรณ์ทางโครงสร้างและอุปกรณ์ใช้งานที่เกี่ยวข้อง โดยให้หมายความรวมถึงแท็งก์คอนเทนเนอร์ (Tank Container) แท็งก์ที่ยกและเคลื่อนย้ายได้ (Portable Tank) แท็งก์ที่ยึดติดไม่ถาวร (Demountable Tank) แท็งก์ที่ติดตั้งกับตัวรถ (Fixed Tank) แท็งก์ที่เป็นเครื่องอุปกรณ์และส่วนควบของรถที่ติดตั้งภาชนะบรรจุก๊าซแบบแบตเตอรี่ (Battery Vehicle) หรือภาชนะบรรจุก๊าซแบบกลุ่ม (Multiple Element Gas Container : MEGC)

(๘) “แท็งก์คอนเทนเนอร์” (Tank Container) หมายถึง แท็งก์ที่มีผนังพร้อมอุปกรณ์ทางโครงสร้างและอุปกรณ์ใช้งานที่เกี่ยวข้อง เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในการยกหรือเคลื่อนย้าย สำหรับการขนส่งก๊าซของเหลวและวัตถุอันตราย ที่มีลักษณะเป็นผงหรือเป็นเม็ด และมีความจุมากกว่า ๔๕๐ ลิตร

(๙) “แท็งก์ที่ยกและเคลื่อนย้ายได้” (Portable Tank) หมายถึง แท็งก์ที่ยกและเคลื่อนย้ายได้ ใช้สำหรับการขนส่งในหลายรูปแบบ และหากใช้สำหรับขนส่งก๊าซจะมีความจุมากกว่า ๔๕๐ ลิตร

ข้อ ๒ ในการขนส่งวัตถุอันตราย ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องใช้หน่วยขนส่งภาชนะบรรจุ รวมทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการขนถ่ายที่อยู่ในสภาพดี และได้รับการตรวจสอบตามระยะเวลาที่กำหนด โดยในการตรวจสอบด้วยสายตา สภาพภายนอกและสภาพภายในต้องไม่มีจุดบกพร่องที่อาจทำให้มีผลต่อความปลอดภัยในระหว่างขนส่ง

ข้อ ๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งและผู้ขับรถต้องไม่ทำการขนส่งวัตถุอันตรายในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ขนส่งวัตถุอันตรายในประเภทที่ ๑ วัตถุระเบิด ร่วมกับวัตถุอันตรายในประเภทอื่นไปบนหน่วยขนส่งหรือภาชนะบรรจุเดียวกัน เว้นแต่เป็นการขนส่งวัตถุอันตรายตามที่กำหนดไว้ในตารางในภาคที่ ๗ บทที่ ๗.๕ ข้อ ๗.๕.๒.๑ ของข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทยให้สามารถทำได้

(๒) ขนส่งวัตถุอันตรายในประเภทที่ ๑ วัตถุระเบิด ที่มีกลุ่มความเข้ากันได้ต่างกัน เว้นแต่เป็นการขนส่งวัตถุอันตรายตามที่กำหนดไว้ในตารางในภาคที่ ๗ บทที่ ๗.๕ ข้อ ๗.๕.๒.๒ ของข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทย ให้สามารถทำได้

(๓) ขนส่งวัตถุอันตรายในประเภทย่อยที่ ๔.๑ ของแก๊สไวไฟ ที่มีความเสี่ยงรองเป็นวัตถุอันตรายในประเภทที่ ๑ วัตถุระเบิด ร่วมกับวัตถุอันตรายในประเภทอื่นไปบนหน่วยขนส่งหรือภาชนะบรรจุเดียวกัน

(๔) ขนส่งวัตถุอันตรายในประเภทย่อยที่ ๕.๒ สารเปอร์ออกไซด์อินทรีย์ ที่มีความเสี่ยงรองเป็นวัตถุอันตรายในประเภทที่ ๑ วัตถุระเบิด ร่วมกับวัตถุอันตรายในประเภทอื่นไปบนหน่วยขนส่งหรือภาชนะบรรจุเดียวกัน

ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องไม่ทำการขนส่งวัตถุอันตรายในประเภทดังต่อไปนี้ที่บรรจุอยู่ในบรรจุภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่ และบรรจุภัณฑ์โอปัสซี ร่วมกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นอาหารมนุษย์ หรืออาหารสัตว์ ไปบนหน่วยขนส่ง หรือจัดวางหรือจัดเก็บไว้ในภาชนะบรรจุ พื้นที่ขนถ่ายพื้นที่จัดเก็บชั่วคราว หรือพื้นที่เปลี่ยนรูปแบบการขนส่ง เดียวกัน ได้แก่

(๑) ประเภทย่อยที่ ๖.๑ สารพิษ

(๒) ประเภทย่อยที่ ๖.๒ สารติดเชื้อ

(๓) ประเภทที่ ๙ วัตถุอันตรายเบ็ดเตล็ด เฉพาะหมายเลขสหประชาชาติ ๒๒๑๒, ๒๓๑๕, ๒๕๕๐, ๓๑๕๒ หรือ ๓๒๔๕

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้กับกรณีบรรจุภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่ และบรรจุภัณฑ์โอปิสที่เคยผ่านการใช้งาน หรือถ่ายสารออก แต่ยังไม่ได้ทำความสะอาดด้วย

ข้อ ๕ ความในข้อ ๔ ไม่ใช่บังคับกับการขนส่งวัตถุอันตรายที่ได้จัดให้มีสิ่งป้องกันหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) มีแผ่นกันทึบ ความสูงต้องไม่น้อยกว่าภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายตามข้อ ๔

(๒) มีภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายในประเภทอื่นที่ไม่ใช่วัตถุอันตรายตามข้อ ๔ คั่นระหว่างกลาง

(๓) เว้นช่องว่างระหว่างภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายตามข้อ ๔ กับผลิตภัณฑ์ที่เป็นอาหารมนุษย์หรืออาหารสัตว์ ให้ห่างกันไม่น้อยกว่า ๐.๘ เมตร

ข้อ ๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องจัดให้มีอุปกรณ์ที่เหมาะสมเพื่อผูกมัดติดตรึง ไม่ให้ภาชนะบรรจุและวัตถุอันตรายที่บรรจุอยู่ภายในเคลื่อนที่บนหน่วยขนส่งได้ในระหว่างการขนส่ง โดยต้องทำการผูกมัดในลักษณะที่ไม่ทำให้ภาชนะบรรจุเสียรูปทรงหรือชำรุด และต้องมีการป้องกันไม่ให้วัตถุอันตรายที่บรรจุอยู่ภายในเกิดการรั่วไหลในระหว่างการขนส่ง

ในกรณีที่เป็นตู้สินค้า แท็งก์คอนเทนเนอร์ แท็งก์ที่ยกและเคลื่อนย้ายได้ และภาชนะบรรจุก๊าซแบบกลุ่ม ต้องทำการล็อกอุปกรณ์ที่ยึดติดกับตัวรถให้มั่นคงแข็งแรงด้วย

ข้อ ๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งและผู้ขับรถต้องตรวจสอบการบรรจุทุกก่อนทำการขนส่งวัตถุอันตราย โดยลักษณะการบรรจุต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่มีการวางภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายซ้อนทับกัน เว้นแต่ภาชนะบรรจุนั้นได้มีการออกแบบมาเพื่อให้วางซ้อนทับกันได้

(๒) ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายที่วางซ้อนทับกันต้องไม่ก่อให้เกิดปฏิกิริยาที่เป็นอันตรายต่อกัน

(๓) ในระหว่างการขนถ่ายภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายขึ้นและลงจากรถ ต้องมีการป้องกันไม่ให้ภาชนะนั้นเกิดการชำรุด เสียหาย

ข้อ ๘ ผู้ขับรถต้องทำความสะอาดหน่วยขนส่งหรือภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายทันทีเท่าที่สามารถดำเนินการได้อย่างปลอดภัย หากพบเห็นวัตถุอันตรายรั่วไหลออกมาตักค้างอยู่บนหน่วยขนส่งหรือภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย

ข้อ ๙ ผู้ขับรถที่ทำการขนส่งวัตถุอันตรายในประเภทย่อยที่ ๒ ก๊าซไวไฟ หรือประเภที่ ๓ ของเหลวไวไฟที่มีจุดวาบไฟไม่เกิน ๖๐ องศาเซลเซียส หรือวัตถุอันตรายหมายเลขสหประชาชาติ ๑๓๖๐ ผงคาร์บอน กลุ่มการบรรจุที่ II ต้องป้องกันไม่ให้เกิดประกายไฟฟ้าสถิต โดยการต่อสายดินจากคัสซีของรถที่ติดตั้งแท่งก่ติดตรงกับตัวรถ รถที่ติดตั้งแท่งก่ที่ยกและเคลื่อนย้ายได้ หรือรถที่ติดตั้งแท่งก่คอนเทนเนอร์ก่อนการเติมและการขนถ่ายวัตถุอันตรายทุกครั้ง

ข้อ ๑๐ ในการขนส่งวัตถุอันตรายแบบหีบห่อ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องกำกับดูแลและปฏิบัติตามข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทยในภาคที่ ๗ บทที่ ๗.๒ และข้อกำหนดพิเศษเพิ่มเติม (ถ้ามี) สำหรับวัตถุอันตรายที่มีหมายเลขสหประชาชาติ และมีรหัสในคอลัมน์ (๑๖) ของตารางบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ตามประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง รายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๑ ในการขนส่งวัตถุอันตรายโดยใช้ภาชนะบรรจุแบบเทกอง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องกำกับดูแลและปฏิบัติตามข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทยในภาคที่ ๗ บทที่ ๗.๓ และข้อกำหนดพิเศษเพิ่มเติม (ถ้ามี) สำหรับวัตถุอันตรายที่มีหมายเลขสหประชาชาติ และมีรหัสในคอลัมน์ (๑๗) ของตารางบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ตามประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง รายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๒ ในการขนส่งวัตถุอันตรายโดยใช้แท่งก่ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องกำกับดูแลและปฏิบัติตามข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทยในภาคที่ ๔ บทที่ ๔.๒ และ ๔.๓ และภาคที่ ๗ บทที่ ๗.๔ แล้วแต่กรณี และข้อกำหนดพิเศษเพิ่มเติม (ถ้ามี) สำหรับวัตถุอันตรายที่มีหมายเลขสหประชาชาติ และมีรหัสในคอลัมน์ (๑๑) หรือ (๑๓) ของตารางบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ตามประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง รายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๓ ในการขนถ่ายหรือเคลื่อนย้ายวัตถุอันตราย ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องกำกับดูแลและปฏิบัติตามข้อกำหนดพิเศษเพิ่มเติม (ถ้ามี) สำหรับวัตถุอันตรายที่มีหมายเลขสหประชาชาติ และมีรหัสในคอลัมน์ (๑๘) ของตารางบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ตามประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง รายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๔ ในการขนส่งวัตถุอันตรายบางประเภหรือบางชนิด ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องกำกับดูแลและปฏิบัติตามข้อกำหนดพิเศษเพิ่มเติม (ถ้ามี) สำหรับวัตถุอันตรายที่มีหมายเลขสหประชาชาติ และมีรหัสในคอลัมน์ (๑๙) ของตารางบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ตามประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง รายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องกำกับดูแลผู้ขับรถให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการควบคุมดูแลรถในระหว่างทำการขนส่งวัตถุอันตราย โดยรถที่บรรทุกวัตถุอันตรายร้ายแรงในปริมาณที่แสดงไว้ในภาคที่ ๘ บทที่ ๘.๕ ข้อ S๑ (๖) และ S๑๔ ถึง S๑๔ ของข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทย ผู้ขับรถต้องสามารถควบคุมดูแลรถในขณะจอดหรือหยุดรถได้ และต้องจอดรถในสถานที่ที่มีระบบการรักษาความปลอดภัย เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถจอดรถในสถานที่ดังกล่าวได้ ผู้ขับรถต้องจอดรถในสถานที่ที่กำหนดตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) ที่จอดรถที่มีการควบคุมดูแลโดยผู้ที่ทราบถึงลักษณะสิ่งของที่บรรทุก และสามารถติดต่อผู้ขับรถได้ทันที

(๒) ที่จอดรถสาธารณะหรือส่วนบุคคลที่รถจะไม่สามารถได้รับความเสียหายจากรถคันอื่น

(๓) ที่จอดรถที่มีพื้นที่โล่ง อยู่ห่างจากทางหลวงและที่พักรถ และเป็นที่ซึ่งไม่มีคนพลุกพล่านหรือมีการชุมนุมกัน

ข้อ ๑๖ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

สนธิ พรหมวงษ์

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก